Jews. Liturgy and ritual
mahazor

Leon Vita [illegible]

[illegible]

12. (כתב יד) מחזור כמנהג ק"ק קורפו [3]) לראש השנה. יפה מאד.
37 דפים בתבנית '4 כתיבה יפה מאד.

סדר תפלות לימים נוראים כמנהג קק״ק

בערב ר״ה נהגו להביא לבה״כ עששית מלאה שמן לכל א׳ וא׳ קטון וגדול להדליקה לכבוד ה׳ ולכבוד היום טוב וסומכין על פסוק באורים כבדו ה׳ ועוד כדי שיבא נר זה ויכפר על נשמה שנקראת נר ה׳ נשמת אדם ומביא ג״כ עששית אחרת למנוחת מתיו וכן נוהגין גם ביה״כ וכיום הושענה ר׳ ואומרים זה הפזמון

בליל ר״ה

אחות קטנה תפלותיה עורכה ועונה תהלותיה אל נא רפא נא למחלותיה תחלה שנה וקללותיה׃ תכלה׃
בנועם מילים לך תקראה ושיר והלולים כי לך נאוה עד מתי תעלים עיניך ותראה זרים אוכלים נחלותיה׃ תכלה׃
רעה את צאנך אריות זרו ושפוך חרונך באומרים ערו ובנת ימינך פרצו וארו לו השאירו עוללותיה׃ תכלה׃
מתי תעלה בתך מבור ומבית כלא עולה תשבור והפלא פלא בצאתך כגבור להתם ופלא מכלותיה׃ תכלה׃
וילה קבעו הגוי כולו וטובה שבעו ובזזו איש לו ולבה קרעו ובכל זאת לא ממך נעו מעגלותיה׃ תכלה׃
זמרת חבת וחשקה תגביר לחפוץ קרבת דודה ותעביר מלב דאבת נפשה ותסיר לבקש אהבת כלולותיה׃ תכלה׃
נוזה בנוזת לנוה רב צב רב נצנוה מרוד ונפשה והיא

כפורות

כפורחת עלתה נצה׳׳ לא הבשילו אשכלותיה׳׳ תפלה חזקו וגילו
כי ישוד גמר׳׳ לצור הוחילו בריתו שמר לכם ותעלו לציון
ואמר׳׳ סולו סולו מסילותיה׳׳ תחל שנה וברכותיה׳׳

[illegible]

למנצח לבני קרח מזמור׳׳ כל העמים תקעו כף הריעו
לאלהים בקול רנה׳׳ כי ה׳ עליון נורא מלך
גדול על כל הארץ׳׳ ידבר עמים תחתנו ולאמים תחת
רגלנו׳׳ יבחר לנו את נחלתינו את גאון יעקב אשר אהב
סלה׳׳ עלה אלהים בתרועה ה׳ בקול שופר זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו׳׳ כי מלך על הארץ אלהים זמרו משכיל
מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו׃ נדיבי
עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד
נעלה

הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים׃ כלח׳
הודו לאדוני האדונים׃ כלח׳ לעושה נפלאות גדולות׃ כלח׳
לעושה השמים בתבונה׃ כלח׳ לרוקע הארץ על המים׃ כלח׳
לעושה אורים גדולים׃ כלח׳ את השמש לממשלת ביום
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה׃ כלח׳ למכה מצרים
בבכוריהם׃ כלח׳ ויוצא ישראל מתוכם׃ כלח׳
ביד

ביד חזקה ובזרוע נטויה: כלח:	לגוזר ים סוף לגזרים: כלח:
והעביר ישראל בתוכו: כלח:	ונער פרעה וחילו בים סוף: כלח:
למוליך עמו במדבר: כלח:	למכה מלכים גדולים: כלח:
ויהרוג מלכים אדירים: כלח:	לסיחון מלך האמרי: כלח:
ולעוג מלך הבשן: כלח:	ונתן ארצם לנחלה: כלח:
נחלה לישראל עבדו: כלח:	שבשפלנו זכר לנו: כלח:
ויפרקנו מצרינו: כלח:	נותן לחם לכל בשר: כלח:
הודו לאל השמים:	כלח:

ויירא בצר להם בשמעו את רנתם ויזכור להם בריתו וינחם
כרוב חסדיו ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם
הושיענו יי' אלהינו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי' אלהי ישראל מן העולם
ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: הללויה הללו אל
בקדשו הללוהו ברקיע עוזו הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב
גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתוף
ומחול הללוהו במינים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה: כהתי'ה
אמוני בונים בתוקעם בירח איתנים גואלם יזכור למו ברית
ראשונים דגליהם ישית ככוכבי מעונים
הריעו לפני מלכם ונושעתם מאויבכם: זכות ימציא לכם
אל ישמיעכם אהבתי אתכם: מלך

מלך אדיר במרומים·· בשופטו עמים ··יזכור רחמים: בתק׳

מלך גדול וגבור·· כל יצור לפניו יעבור·· כ״נ ה׳ קרן:

מלך דובר ומקים·· לעם בו דבקים: כ״נ ה׳ קרן··

מלך היוצרים·· וחוקר נסתרים: כ״נ ה׳ קרן··

מלך זך וקורא הדורות·· וחוקר נסתרות: כ״נ ה׳ קרן··

מלך טמאים מרשיע·· ידידיו מושיע: כ״נ ה׳ קרן··

מלך כופר מוצאתי יומר·· לדמתה לתמר: כ״נ ה׳ קרן··

מלך מסיר מנו אף וחרון·· נהללנו בגרון: כ״נ ה׳ קרן··

מלך סובל כל·· עבדהו הכל: כ״נ ה׳ קרן··

מלך פוקד חסידיו·· צדק ימציא לדידיו: כ״נ ה׳ קרן··

מלך קדוש שמו·· רוממוהו עמו: כ״נ ה׳ קרן··

מלך שומר אהבה·· לשחורה ונאוה: כ״נ ה׳ קרן··

מלך תקיף אשר בכוף מופתיו הרבה: שוררוהו
באהבה·· כצמחי רבבה·· בגילה ברנה··
בשמחה·· רבה··

טעמי עם לך משועים·· יהיו בעיניך נשמעים·· כי ביום
כסא לפניך מתריעים·· וזה צור משמיעים··

זה צור ישענו פצו פה ענו ואמרו ה׳ ימלוך לעולם ועד

ששון ישעך·· עורר לעם משועך·· פלא תעש ירועך··
צבאותינו גאול בישעך··

קרב

קרב תוקעי בעולמך ·· רבבות קורעי בשמך ·· שדי ממרומך תפרוש

·· עלינו סוכת שלומך ··

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם ·· אשר בדברו מעריב ערבים

בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עיתים ומחליף את

אזמנים ·· ומסדר את הכוכבים ·· במשמרותיהם ברקיע כרצונו ··

בורא יומם ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור המעביר

יום ומביא לילה המבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו והוה חי

וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד בא"י המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חוקים

ומשפטים אותנו למדת ·· על כן ה' אלהינו בשכבינו

ובקומנו נשיח בחוקיך ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתיך

ובמצותיך וחוקותיך לעולם ועד כי הם חיינו ·· ואורך ימינו ··

ובהם נהגה יומם ולילה ·· ואהבתך ומחלתך לא תסור ממינו

לעולמים בא"י אוהב את עמו ישראל ··

וקורין כל שמע ישרא'

ה' אלהיכם אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא ה' אלהינו ואין ··

זולתו ואנחנו ישראל עמו ·· הפודינו מיד המלכים הגואלינו מכף

כל העריצים ·· האל הנפרע לנו מצרינו המשלים גמול לכל אויבי

נפשנו השם

לדור ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש: ושבחך ה'
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל שבראת
וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו
כלם אגודה אחת לעשות רצונך ולקיים חפצך בלבב שלם כמה
שידענו יי אלהינו ואלהי אבותינו שהממשלה לך היא עוז בידך
וגבורה בימינך ושמך נורא נקדש ונכבד על כל מה שבראת:

ובכן: תן חן וכבוד יי לעמך תהלה ליראיך תקוה טובה לדורשיך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך ששון לעירך צמיחת
קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך: במהרה בימינו:

ובכן: צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברינה
יגילו ועולתה תקפוץ פיה והרשעה כולה בעשן תכלה
כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ

ומלכות הרשעה והעליזה מהרה תעקר ותשבר: ותמלוך אתה
יי לבדך על כל מעשיך על ישראל עמיך ועל ירושלם
עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב בדברי קדשך ימלוך יי
לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך ונאמר ויגבה יי
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה בא"י אדיר

המלוכה המלך הקדוש ... אתה כתיר

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתן לנו יי׳ אלהינו באהבה את:
יום השבת הזה ואת יום הזכרון:
הזה - יום תרועה בשבת זכרון תרועה:
באהבה מקרא קודש זכר:
ליציאת מצרים:
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה ירצה ישמע יפקד ויזכר
זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון
משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל יעלה לפניך
לטובה ולרחמים ב את יום (השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה זכרינו יי׳
אלהינו בו לטובה ופקדינו בו לברכה והושיעינו בו לחיים טובים
בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיעינו כי
אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כולו בכבודך והנשא
על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל
ארצך:

ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו ויאמרו כל אשר רוח ונשמה באפו ייי אלהי ישראל
מלך ומלכותו בכל משלה :
קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח את
נפשנו בישועתך וטהר את לבנו לעבדך באמת
שלם ודברך אמת ... לנצח ומבלעדיך אין לנו מלך אלא אתה
ב"א ... מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון
רצה ייי אלהינו בעמך ישראל ולא תפלתם שעה
והשב עבדת כהנים לדביר ביתך ואישי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך ותחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים כמאז וכשנים קדמוניות ברוך
אתה ייי המחזיר שכינתו לציון
מודים אנחנו לך שאתה הוא ייי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסך שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר
וצהרים

וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך
כי לעולם רבות קוינוך לא הכלמתנו יי׳ אלהינו ולא עזבתנו
ולא הסתרת את פניך ממנו:
זכור רחמיך וכבוש כעסיך כלה דבר וחרב ורעב
ומשחית ומגפה וכל מחלה וכל תקלה וכל גזירה
רעה תבטל מעלינו ומעל כל בני בריתך:
ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם וכל החיים יודוך סלה:
וכתבנו לחיים טובים עם כל בני בריתך: ויהללו
וברכו ויודו לשמך הגדול באמת לעולם כי טוב
הא׳ ישועתנו ועזרתנו סלה הא׳ הטוב בא״י הטוב שמך
ולך נאה להודות: אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה
המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור:

בעוד שועלת ל׳בור לומר יברכך הכהנים על כל מלה ומלה יענו

יברכך יברכך יי׳ מציון
יי׳
וישמרך
יאר

יי׳:
פניו:
אליך:
ויחנך:
ישא:
יי׳:
פניו:
אליך:
וישם:
לך:
שלום:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמיך ברכנו אבינו כולנו יחד באור—
פניך כי באור פניך נתת לנו יי׳ אלהינו תורת חיים האבה חן
וחסד צדקה ברכה ישועה רחמים רבים ושלום וטוב יהיה
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמיך ישראל תמיד בשלומך -
ברוב עוז ושלום:

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה וכלכלה ישועה ונחמה
תן ותסר

חן וחסד נזכר ונפקד ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום בא״י המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי:

אם חל בשבת יאמר ויכלו וברכת היין שהחיינו ויקח הקערה ויתן בשולחן ויטול לשבת ויקח שלשה עם כוס ויבצע המוציא חי ויקח: גם הכוס שמונחים לאכול כולם ראש הכבש ופירות שלבן יין וכשיאכלם יאמר על כל פירותם יש״פ:

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שירבו זכיותנו: על כרה

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיכרתו שונאינו: פסקלה

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיסתלקו אויבינו: רלינגא

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיתמו שונאינו: דקלי

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיקרע רוע גזר דיננו ויסתלקו עונותינו:

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שנהיה לראש ולא לזנב: ראש כבש

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת מתוקה: על הפרי בדבש

סדר שחרית של ראש השנה

מתחיל [illegible] והושיבך כמו בשבת [illegible]
[illegible] המזמור של ב' של הודו לה' השיר [illegible].

ברוך שאמר והיה העולם״ ברוך הוא״ ברוך אומר ועושה״
ברוך בורא בראשית״ ברוך גוזר ומקיים״ ברוך דן יחידי
לכל באי עולם״ ברוך הוא״ ברוך המרחם על הארץ״ ברוך המרחם
על הבריות״ ברוך והוא באחד ומי ישיבנו״ ברוך הוא״ ברוך״
זן ומפרנס לכל״ ברוך חי לעד וקיים לנצח״ ברוך הוא״״
ברוך טוב ומטיב לכל״ ברוך יחיד בעולמו״ ברוך הוא׳ ברוך״
כבודו ממקומו״ ברוך לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו
ברוך הוא״ ברוך מעביר אפלה ומביא אורה״ ברוך נותן
ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה״ ברוך הוא״ ברוך סומך״״
נופלים״ ורופא חולים ומתיר אסורים״ ברוך עושה גדולות
עד אין חקר״ ונפלאות עד אין מספר״ ברוך הוא״ ברוך פודה
ומציל״ ברוך פודה פועל ישועות בקרב הארץ״ ברוך צדיק
וחסיד בכל הדורות״ ברוך הוא״ ברוך קרוב לכל קוראיו באמת
ברוך רם ונשא״ ברוך שוכן עד וקדוש שמו״ ברוך הוא״
ברוך שאין לפניו לא עולה ולא שכחה לא כזב ולא מרמה
לא משוא פנים ולא מקח שוחד״ ברוך הוא״ [illegible] ברוך״
[illegible] שנתן לנו את יום הזכרון הזה:
ברוך שנתן לנו את יום הכפורים הזה״
ברוך תמים בכל דרכיו ככתוב האל תמים דרכו
אמרת יי׳

אמרת יי׳ צרופה מגן הוא לכל החוסים בו: ויברכו שם כבודך
ומרומם על כל ברכה ותהלה כי יי׳ עליון נורא מלך גדול על
כל הארץ: כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לשמך עליון סלה:
בא״י אלהינו מלך העולם הא׳ המלך הגדול והקדוש אב הרחמן
מהולל בפי עמו משובח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו
ובשירי דוד עבדך נהללך יי׳ אלהינו בשבחות ובזמירות
נהודך נגדלך נשבחך נפארך ונרוממך ונמליכך ונקדישך ו
ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך
משובח ומפואר שמו עדי עד בא״י מלך מהולל בתשבחות

ואומר טוב להודות לה׳ ואם חל בשבת אומר מזמור שיר ליום השבת עד עד ישמעו עם זו

אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי: ישלח א
ארך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשיך ואל מ
משכנותיך: ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך
בכנור אלהים אלהי: קראתי בכל לב ענני יי׳ ואומר קכ״א מו
נשמת כל חי תברך את שמך יי׳ אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל: ומבלעדיך אין לנו מלך גואל אלהי הראשונים
והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות המהולל בכל
התשבחות המנהג עולמו בחסד ובחסד ובריותיו ברחמים ויי׳
ער לא ינום ולא יישן:
המקיץ ונושא המוריד ומעלה נורא תהלות עושה פלא
הבוחר בעמו: יחיד בעולמו: בשבעים שמורות

יתהלל

סדר שחרית של ראש השנה

מתחילין הודו ופסוקי דזמרה כמו בשבת ומשמיטין לומר כשמגיעין
אחר המזמור של ב' של הודו לה' השיר פלו' ואחר יאמר

ברוך שאמר והיה העולם" ברוך הוא" ברוך אומר ועושה"
ברוך בורא בראשית" ברוך גוזר ומקיים" ברוך דן יחידי
לכל באי עולם" ברוך הוא" ברוך המרחם על הארץ" ברוך המרחם
על הבריות" ברוך והוא כאחד ומי ישיבנו" ברוך הוא" ברוך"
זן ומפרנס לכל" ברוך חי לעד וקיים לנצח" ברוך הוא"
ברוך טוב ומטיב לכל" ברוך יחיד בעולמו" ברוך הוא' ברוך"
כבודו ממקומו" ברוך לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו כי
ברוך הוא" ברוך מעביר אפלה ומביא אורה" ברוך נותן
ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה" ברוך הוא" ברוך סומך"
נופלים" ורופא חולים ומתיר אסורים" ברוך עושה גדולות
עד אין חקר" ונפלאות עד אין מספר" ברוך הוא" ברוך פודה
ומציל" ברוך פודה פועל ישועות בקרב הארץ" ברוך צדיק
וחסיד בכל הדורות" ברוך הוא" ברוך קרוב לכל קוראיו באמת
ברוך רם ונשא" ברוך שוכן עד וקדוש שמו" ברוך הוא"
ברוך שאין לפניו לא עולה ולא שכחה לא כזב ולא מרמה
לא משוא פנים ולא מקח שוחד" ברוך הוא" לשבת קיה ברוך"
שנתן לנו את יום הזכרון הזה:
ברוך שנתן לנו את יום הכפורים הזה"
ברוך תמים בכל דרכיו ככתוב הא' תמים דרכו
אמרת ה'

אמרת יי̈ צרופה מגן הוא לכל החוסים בו׃ ויברכו שם כבודך
ומרומם על כל ברכה ותהלה כי יי̈ עליון נורא מלך גדול על
כל הארץ׃ כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לשמך עליון סלה׃
בא̈י אלהינו מלך העולם הא׳ המלך הגדול והקדוש אב הרחמן
מהולל בפי עמו משובח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו
ובשירי דוד עבדך נהללך יי̈ אלהינו בשבחות ובזמירות
נהודך נגדלך נשבחך נפארך ונרוממך ונמליכך ונקדישך ו
ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך
משובח ומפואר שמו עדי עד בא̈י מלך מהולל בתשבחות

ואומר טוב להודות לה׳ ואם חל בשבת אומר מזמור שיר ליום השבת עד עד ישבחו עם זו

אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי׃ שלח א
ארך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשיך ואל מ
משכנותיך׃ ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך
בכנור אלהים אלהי׃ קראתי בכל לב ענני יי̈ ואומר קר׳ אלמו
נשמת כל חי תברך את שמך יי̈ אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל׃ ומבלעדיך אין לנו מלך גואל אלהי הראשונים
והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות המהולל בכל
התשבחות המנהג עולמו בחן ובחסד ובריותיו ברחמים ויי̈
ער לא ינום ולא ישן׃
המפיל ונושא המוריר ומעלה נורא תהלות עושה פלא
הבוחר בעמו יחיד בעולמו׃ בשבעים שמורת

יתהלל

יתהללו בו שמו גדול ונורא׃ הנזכר בקדושה ובטהרה׃
משמועתו נוצצים ומתבהלים במורא׃ אבן מפוצץ נהר
מיבש׃ ימים משביחו׃ סערה מדמים טרק מפריא׃ שונא
משבית נחש משלים עקרה מוליד האש מכבה מחזיק
מרובה וחוצב שלהבת קשורה כגחלת׃

המעורר ישנים והמקיץ נרדמים סומך נופלים ורופא
חולים ולך לבדך אנחנו מודים׃ ואלו פינו מלא
שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי
רקיע ועינינו פרושות כנשרי שמים ורגלנו קלות כאילות
אין אנו מספקים להודות לך יי׳ אלהינו ולברך את שמך׃
מלכנו על אחת מאלף אלפי אלפים וריבי רבבות הטובות
נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו ממצרים גאלתנו
יי׳ אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כ
כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחולאים רעים
ורבים דליתנו ורפיתנו׃

ועד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך יי׳ אלהינו לכן
אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון
אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו לשמך יי׳
אלהינו כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל ברך
לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה וכל הלבבות ייראוך
וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כדבר שנאמר כל עצמותי
תאמרנה יי׳ מי כמוך׃ מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי
יערוך לך ומי יעשה כמעשיך וכגבורותיך האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ האל בתעצומות

עוזך

עוזך הגדול לכבוד שמך הגבור לנצח נוראותך נהללך
ונשבחך ונברך את שם קדשך ודוד עבדך אמר לפנך
ברכי נפשי את יי֞ וכל קרבי את קדשו׃
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו שועת עניים
אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע וכתוב
כי שומע אל אביונים יי֞ ואת אסיריו לא בזה וכתוב כי לא
בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו א
ליו שמע׃ וכתוב רננו צדיקים ביי֞ לישרים נאוה תהלה׃
בפי ישרים תתרומם׃ ובדברי צדיקים תתרומם׃
ובלשון חסידים תתקדש׃ ובקרב קדושים׃
תתהלל׃
במקהלות ברבבות עמך בית ישראל יתפאר שמך ו
וזכרך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל
היצורים הבאים לפניך יי֞ אלהינו ואלהי אבותינו להודות
להלל לשבח לפאר לגדל ולקדש ולנצח לשמך על כל
דברי זמירות שירות ותשבחות שאמר לפניך דוד בן ישי
עבדך משיחך׃
ובכן יתרומם וישתבח תמיד שמך לעד מלכנו האל המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך לבדך נאה
יי֞ אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה ברכה
והודאה עוז וממשלה נסח וגדולה וגבורה מלכות וקדושה
כזר

כתר תפארת ועטרת הוד והדר וכבוד מעתה ועד עולם
כא״י אל מלך גדול ומהולל בתשבחות אל ההודאות אדון ה
הנפלאות אדיר בכל המעשים הבוחר בשירי זמרה מל׳ך
נאמן יחיד אל חי העולמים אמן :

ברכו את יי׳ המבורך: ברוך יי׳ המבורך:
ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא
חושך עושה שלום ובורא את הכול: ירוממוך
והכל יישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיי׳: הכל ירוממוך
סלה יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח
ופותח חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון
שבתה ומאיר לעולם כולו וליושביו שברא במדת
הרחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה: ברחמים
המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית:
מה רבו מעשיך יי׳ כולם בחכמה עשית מלאה
הארץ קניניך המלך המרומם שמו לבדו מאז:
המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עוזינו צור
משגבינו מגן ישענו משגב בעדינו: אין ערוך לך
ואין זולתך יי׳ אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו
לחיי העולם הבא אפס בלתך גואלנו לימות המשיח

ומי דומה

לך מושיענו לתחיית המתים: אל אדון על כל המעשים: ברוך
ומבורך בפי כל הנשמה: גדלו וטובו מלא עולם: דעת ותבונה
סובבים אותו: המתגאה על חיות הקדש: ונהדר בכבוד על
המרכבה: זכות ומישור לפני כסאו: חסד ורחמים מלא כבודו:
טובים מאורות שבראם אלהינו: יצרם בדעת בבינה ובהשכל:
כח וגבורה נתן בהם: להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו
ומפיקים נוגה: נאה זיום בכל העולם: שמחים בצאתם ששים
בבואם: עושים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו:
צהלה ורנה לכתר מלכותו: קרא לשמש ויזרח אור: ראה
והתקין צורת הלבנה: שבח נותנים לו כל צבא מרום
תפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש:
לאל אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונג
קרא ליום השבת: זה שיר שבח של יום השביעי שבו
שבת אל עליון מכל מלאכתו ויום השביעי משבח
ואומר מזמור שיר ליום השבת: לפיכך יפארו לאל
כל יצוריו שבח ויקר וגדולה וכבוד יתנו למלך יוצר
כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש: על
שמך יי׳ אלהינו עלינו יתקדש וזכרך יתפאר מלכנו
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועל כל
שבח מעשה ידך ועל מאורי אור אשר עשית

המה יפארוך סלה: תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא ו
בורא קדושים יתרומם וישתבח שמך לעד מלכנו הא׳ המלך
יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
ומשמיעים ביראה יחד קול בדברי אלהים חיים ומלך עולמים
כולם אהובים כולם ברורים כולם גבורים כולם קדושים
כולם עושים באימה וביראה מצות רצון קונם וכולם פותחים
את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה מברכין ומשבחין
מפארין ומקדישין ומעריצין וממליכין את שם הא׳ המלך
הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכולם מקבלים עליהם עול
מלכות שמים זה מזה ונותנים באהבה יחד רשות זה לזה להקדיש
להעריץ ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה בנעימה קדושה
כולם כאחד: ... עונים באימה וביראה ואומרים קדוש קדוש קדוש ...
אלהי עולם יי׳ היושב כבודו על כסא רם ונשא יתקדש
שמו במקהלות ישראל עמו כמו שרפי מעלה העומדים
באימה וביראה ומעריצים ומקדישים שם כמלו וזה מזה
מקבלים ואומרים קדוש קדוש קדוש יי׳ צבאות מלא כל
הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
לאומתם משבחים ואומרים ב״כ״מ ממקומו ...
לאל הברוך נעימות יתנו למלך א׳ חי וקיים זמירות יאמרו
שירות ותושבחות לפניו ישמיעו כי הוא לבדו מרום
וקדוש פוע׳ גבורות עושה חדשות איש מלחמות זורע צדקה

צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון
הנפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית כאמור
לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו: חסדו נתנם להאיר על
הארץ והתקין ממנו מאורות משמח עולמו אשר ברא ברוך אי׳
יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו ייי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו
אבינו מלכנו חננו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו
הצדיקים אשר בטחו בך ותלמדם לעשות מצות חוקי חיים כן ת
תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו
בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאירה עינינו במצותיך ודבק
לבנו בתורתך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך כי שם קדשך
הגדול באמת נקרא עלינו עשה עמנו חסד ורחמים בעבור כבוד
שמך הא׳ המלך הגדול הגבור והנורא מהרה באהבה תרים ותגביע
קרננו ותמלוך עלינו לעולם ועד והושיענו בקרוב למען שמך
כי בך בטחנו אל נא נבוש ובשמך הגדול חסינו לא נכלם ולא
נכשל לעד ולעולמי עד כי אבינו ואלהינו אתה ורחמך ייי אלהינו
וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה לעד ונגילה ונשמחה
בישועתך מהר והבא עלינו ישועה ושלום בשרנו בשורות
טובות ישועות ונחמות מהרה מארבע כנפות כל הארץ ושבור
עול הגוים מהרה מעל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו
כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים
ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה להודות לך וליחדך באמת

וביושר לבב ובאהבה בא"י הבוחר בעמו ישראל באהבה: וקי' ק"ש ש"ג
אמת: ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים
ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו על
אבותינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל
עבדיך על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד אמת אתה
מלכנו מלך אבותינו אתה למען שמך מהר גואלנו כגאלת את
אבותינו את מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה ואין לנו
עוד אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם ישועה שביתנו ונשוב כימי עול

עזרת אבותנו אתה מעולם מגן ומושיע להם
ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם
מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ אמת אש
איש שישמע למצותיך חוקיך ותורתך ודברך ישי'
על לבו אמת שאתה אדון לעמך ומלך גדול וגבור לריב ריבם
לאבות ולבנים אמת אתה ראשון ואתה אחרון ומבלעדיך י
אין לנו מלך גואל ומושיע אמת במצרים נגלית כל בכוריהם
הרגת ובכורך ישראל גאלת וים סוף להם בקעת וזדים טבעת
ים ליבשה עשיתה וידידים עברו ים ויכסו מים צריהם אחד
מהם לא נותר ועל זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
זמירות שירות ותושבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקיים
רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל גאים עדי ארץ מגביה
שפלים עד מרום מוציא אסירים פודה ענוים ועוזר דלים
העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהילות נתנו לאל עליון
גואלם ברוך הוא ומבורך ישמו משה ובני ישראל לך ענו שירה
בשמחה

כשמחה רבה כשעלו מן הים ענו ואמרו כולם מי כמוכה באלים יי׳
מי כמוך נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא שירה חדשה
שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כולם הודו
והמליכו ענו ואמרו יי׳ ימלוך לעולם ועד בגלל אבות הושעת
בנים ותביא גאולה לבני בניהם כי מעולם ועד עולם אתהו גואל וכתו׳
גואלנו יי׳ צבאות שמו קדוש ישראל כי אין זולתך גואל לגאול אלא
אתה ברוך אי׳ גאל ישראל : ומתפללין בעמידה כפוונג נזילג :
אלהי אל תדינני כמעלי : ואל תמוד אלי חיקי כפעלי : בחמלתך גמול עלי
ואחיה : ואל נא אל תשלם לי גמולי : גמול נפשי לך אשפיל
ואקרע : במחאובי לבבי לא מעילי : דוה לבב אני נצב ונעצב : עלי
פשעי ורוב רשעי וסכלי : הלום יגון בלי יין כאין : אשורי מנתיבן
מט ורגלי : ומה אענה ואן אפנה לעזרה : ביום משפט למי אנוס
ומי לי : זדונותי למול פני ועיני : כלימתי לעומתי ואיצלי : חטאי
לו יריחון בם שכני : אזי ברחו ורחקו מגבולי : טמא לבב אשר
סובב ושובב : לבבי בי עלי כל חטא מעלי : ידעתים בעלותם
על לבבי : ראיתים על יד ימיני גם שמאלי : בקש נדף אני
נרדף ונהדף : ולא נכנע ולא נמנע עמלי : לך עיני בתחנוני יי׳ :
בהאנחי שמע שיחי וקולי : וקולי מנת חלקי ויצור חזקי וחשקי
ומבטחי וגם כחי וחילי : נחני נא באורח הנכונה : לפניך והכן את שבילי

סלח חובי ויישר את לבבי: אשר תועה כמו רועה אבילי ענ
נאקי דלתיך בדופקי: ראה צורי רפא צירי וחילי: פדני מעונ
צור גאוני: אילותי כגלותי וחשלי: צורי עזבי משרש לבי נקוני
ושמחתי באנחתי ואבלי: קדורנית לך אך שחוח: בלי כח סלחת
בשלי: ראה כי זכרך יה תוך לבבי: ובזממי במו יומי ולילי: שעני
נא רצני יי אמונה: ותיטב לך תשורת מהללי: תנהלני ימי מדת צבאי
ותרעני ימי חלדי וחדלי: חמול עלי וכפר מעללי: וישור שירי כשיר
מושי ומחלי: ועת תביא יצורך במשפט: אהי יי תדינני כמעלי

אזהר לנשמת

שופט כל הארץ: ואותה במשפט יעמיד: נא חיים וחסד על
עם עני תצמיד: ואת תפלת השחר: במקום (עולה) תעמיד: עולת
הבוקר אשר לעולת התמיד: עולת הבוקר: לובש צדקה ומעטה: לך
לבד היתרון: ואם אין בנו מעשים: זוכרה ישני חברון: והם יעלו
לזכרון: לפני יי תמיד: עולת הבוקר: מטה כלפי חסד: להטות איש
לתחיה: עמך הטה לחסד: וגמול עליו וחיה: כתוב תיו חיים והיה:
על מצחו תמיד: עולת: הטיבה ברצונך את ציון עיר קדשי: ונתת
יד ושם: בבתך למקודשי: עריכת נר לבן ישי להעלות נר תמיד:
עולת: חזקו ויאמץ לבבכם: עמי בא ומעוזו: עדותיו כי תנצורו גם
את זו לאומת זו: יכפר בעד חטאתכם ויזכור רחם ברוגזו: דרשו
יי ועוזו: בקשו פניו תמיד: עולת בני עבדיך היום למקדשך יכ

יאתיו צועקים על חטאתם : ועל עונם יבכיו : זוכרים צדקת
אבותם : ייי̄ עליהם יהיו : אותם תזכור והיו : נגד ייי̄ תמיד : שלח
צאנך עוברים היום : כבנו מרון לפניך : תדין עמך בצדק ובמשפט
עניך : ואם רבו עוננו : עשה למען שמך : אלהים קדוש הוא : עובר
עלינו תמיד : עולת :

אלהינו שעית כלתי וקוה ונלבבתי ינוך עשר תלת הבקשה : בקשה :

עמדי יחדתי עלי משמרת : עמדי כמו הרה בחיל סוערת
ובעוד היותך שוקטה וגברת : קרבן תני לאל בחין ועתרת
הלב והכבד והיותרת : קרבן תני לאל בחין ועתרת : הלב :

בואי עדי נוכחה שנינו : נריב והאל יענה בינינו : איכה בבירת
חטא שוכנים הננו : ולמחורת הוא יהיה שוטננו ולכל עברים פורשי
מכמורת : אל נא תפתך פת ויונך יין : כי יהקורך מוזר קחוקיו
קין : מודד בכף מים ורוב בזרת : הלב : סמר בשרי מדבר
פסח : איכה לרופא תהיה צוותה : בשר היוכיה אוזות
ירח : או איך תרפא עשר ישתיל פורה : חריש היועיל בדרך
סוהרת : זמת כי תנצלי נמשכת : מרום ביום גשתך פני
פרוכת על נושאים אברה וכך נתכת : גם יד באברה תהיה
סוככת : לדל ולחולה ולנשברה : הלב : חלו קרבי ועצמי
חרו : כי אל שאול מהר אני קרוא : עם סוררים או עם אשר
אושרו : נפשי ולבי אז בריב נדברו : זה יענה ריבות וזארת
אומרת : הער שאי נפש אשר את עוית : לבשי סדינך
שבידך טוית : גם את אשר חמדת גם התאוית : ובבית הטאים

לך גבול התאוית: בושי כבוש גנב שבמחתרת: קולך הזה עצל
ציר החומר: מי יחמוד מאכל וישתה חמר: הברוב עונך
התענגי גומר: תקל הטאיך ותוסיף אומר: מה לכסיל עם שומ
משמרת: עושה שניהב העבר זעמך: מעבדיך ויקדמו רחמיך
אותי ואת צאנך שאר עמך: וראה יחידתי תקן לשמך. אל
נא בביתך תהיה ביקורת:

אופן לקדיש:

ידי רשים נחלשים: מלהשיג ידי כפרם. אבל
ברוחם: ומר שיחם: יקדמו פני יוצרם: עם נבדל
הולך ודל: ושיחו הולך ורם: כהועדם: בבית מועדים
ובגרונם רוממות אל: להקדיש את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל: להקדיש: הלא אם סף: דביר וסף: ואין אפוד ותרפים
ופרוכה: ומערכת: ותמידים: ומוספים: ואין קטורת: וכפורת:
לכפר על נגפים: קדושת אל בישראל: להדמות לשרפים
ומעניים: בבית שביים: להודות אל נאספים ומחיל אל חיל:
ילכו בני ישראל: להקדיש את קדוש ישראל: ואל נושא:
וצור מחסה: אז היית להם: על כרובים: וכוכבים: הקימות
דגליהם: ובשמך: ממרום: גוננת יה עליהם: ומלאכים: נערכים
שמת נושאי כליהם: ועתה: כי חתה: יד מלכם וחיליהם: וזר
ירשם: והורישם: הבנים אין לישראל: להק': דרור יקרישה: דרור
דורשה: מזדונים ומדוכים: אילותה משה אותה: ממים הזדונים:

ואל

ואיקל: בעת משקל: זכות אבות ראשונים: ויפקד: דל שוקד: לדבר
לך תחנונים: דור אבותיו וכל מתיו: היה בקרב שנים: להשקותם
ולהחיותם: היה כטל לישרא: המבורך בכל מערך: בין במטה
בין במעלה: אש ומים: ושמים: והארץ אשר תלה: ידעון על
אשר א פעל: כי מה רם ומה נפלא: ועבדיו: וצאן ידיו: לדינו
הם עומדים סלה: ביום פקדו: בני חלדו: תקפוץ פיה עולה: ובו
יצדקו: ויתהללו: כל זרע ישרא: אל חנון: הקשב רנון: שועת
עם סגולתך: אשר קנית: ופדית: בכוחך וגדולתך: עומדים היום
נורא ואיום: למשפטך וצדקתך: חמול אותם: אל מגינתם: כי הם
עמך ונחלתך: להרג מוסרים: דמים ובשרים: למען שם קדוש
יי׳ אחד: בלי כחד: מיחדים שמע ישרא: נקדש לך קדש ישב
ולומר קדש יקרא כלכו לומר זה ביולד

יוצר לראש השנה ליום רא וב

מלך אזור גבורה: גדול שמך בגבורה: לך זרוע עם גבורה:
מלך ביום נקם: לבש בגדי נקם: לצריו ישיב אל היקם:
מלך גאות לבש: וימים מיבש: וגאות אפיקים מכבש: מלך
בעשרה לבושים: יתאדר בקדושים: אל נערץ בסוד קדושים
מלך דר בנהורא: עוטה אורה: משפטנו תוציא לאורה: מלך
התאזר עוז: ימינו תעוז: ואנוש אל יעוז: מלך וילבש צדקה
[illegible]

ונקדש בצדקה: לך ייי הצדקה: מלך זה הדור בלבושו:
וכובע ישועה בראשו: אלהים ישב על כסא קדשו: מלך
ומוריץ בגדים: בדורכו בוגדים: יבצור רוח נגידים: מלך
טליתו כשלג מצוחצח: צח ובצחצחות יצוחצח: מיחץ
פעולם לנצח: מלך יעט קנאה: קנא קנא גאה גאה: כאי
מלחמות יעיר קנאה: מלך כל אפסי ארץ: ישתחוו למלך
כל הארץ: כי בא לשפוט הארץ: מלך ליום קומו לעד
כל יצור לפניו ירעד: רם ונשא שוכן עד: מלך מושל
בגבורתו: ירעשו הרים בגאותו: וכלים ירקדו מגערתו:
מלך נורא למלכי ארץ: חול תחול הארץ מיושב הכרובים
תנוט הארץ מלך שאתו מי יעצור כוח: והוא נושא כל
בכח: נותן ליעף כח: מלך עמדו לדין: ביום הדין: שופט —
גאים בדין: מלך פילש סוד המעמקים: לסתיר במעמקים
יחשוף מגלה עמוקים: מלך צוה לכל רוח: עריצי גסי הרוח
ויאפפס בשיצף רוח: מלך קיהל מלכי אדמה: בסערו מש
דומה: יפקוד על צבא רומה: מלך רם וגבוה במשפט ויעוז
מלך אוהב משפט: מכון כסאו צדק ומשפט: מלך שופט ב
בצדק: לפניו יהלך צדק: להליץ בעד רודפי צדק מלך תקיף
בממשלה: כסאו תלה למעלה: מלכותו בכל משלה: מלך

מלך תיחות חלד מהביטו: בכל מה יפעל: בתחת ובמעל מלך
בעשרה לבושים: יתאדר בקדושים: נערץ בסוד קדוש'

סלוק

מלך עתיק ימים: יום זה מימים: שמו לשפוט עמים:
ונדבי עמים: יסדו להוכיח לאומים: וברורי מלאומי'
לבקר גלוים וסתומים: ראוים ועלומים: מעש כל הימים
כבנומרון יעברו אומים: וישגיח ממרומים: ויבין מעש ע'
וגדולי מעמים: ונחפשו עון אשמים: וצדקת שלימים:
אשר לפניו נרשמים: תנות כל לילות וימים: בשבתו על
כס משפט: אלהי המשפט: לחפש מעשים במשפט:
בעמק יהושפט: ויוכיח עמים במשפט: ויקרבו למשפט
ולא יוכלו לקום במשפט: כי לא יקומו רשעים במשפט:
ויורשעו במשפט: ולא יצדקו במשפט: ויחויבו להשפט
ויעש בם משפט: ובהבליהם יעשה משפט: כי כמוהם ע'
עושם ישפט: פני מגיד משפט: ויגבה במשפט: חלילה
לך אלהי המשפט: תדין עמך בצדק ועניך במשפט:
ותושיע ענוים והנחם על עבדיך במשפט: זכור מדבר
בצדקה: למצווה צדקה: ומצוה משפט וצדקה: ואשר

זרע לצדקה׃ ופועל כצדקה׃ ואשר ענתה בו צדקה׃ ל
למענך ולמענם עושה לובש שדקה׃ כי לא על צדקו
נצדקה׃ ולא על טובותינו נפיל נאקה׃ כי לנו הבושת ולך
הצדקה׃ ויפן לקול צעקה׃ ויזכור רחמים וילבש צדקה׃
ויעשה ביעקב משפט וצדקה׃ ויואדר ויוערץ ויוקדש ו
וישגב הא׳ הקדוש הנקדש בצדקה׃

אופן ליום ר״א וש״

כבודו איהל כהיום ברחמים מלך׃ בוחן כל עשתונות
צעיר ומלך׃ גאות ועוז׃ התאזר מלך׃ ודוק והלד
יחרדו מאימת מלך׃ היוצר יחד לבם׃ יחון מלך ומבין את כל
מעשהם ויצדיק מלך׃ זכרון הוא׃ תרגעת מלך׃ חוק לישר
הוא׃ לזכותם מלך׃ טרף נתן ליריאו׃ ממליך כל מלך יזכור
לעולם בריתו׃ בזכרון טוב מלך׃ לכן אתאנו לך׃ מלכנו מלך
כלה א׳ תעיש לשארית בני מלך׃ מאתמול קדמנוך להלותך
מלך נאנצור חסד לניני שולחו בו של ש׳ אילי מלך׃ סכות
באי בתהן למר בכו ארא׳ מלך׃ ענותם בל תיבז ללן במקום
עלו וירדו מלאכי מלך פרם מדין גמיר׃ מלחייבם מלך׃ ר
רהמיך תעורר׃ למהכיך מלך׃ שעה שועה עם משחריך מלך
תיפן בתומכי ברוך ונברכך א׳הים חיים ומלך׃

זולת ליום ר״א וב״

כמלך אמיץ ואיום׃ זכור לבאי בתהן היום׃ תקע גאולי
בפדיום׃ מלך דבר ויקרא׃ זכור להוגי דת מפנינים
יקרה

יקרה: תקע והיו לך למקרא: מלך זוכר חסדים: זכור להסדים:
תקע טכס נועדים: מלך יושב בסתר מואהל זכור לכצאן —
מונהל: תקע להקהיל קהל: מלך משפיל רמים: זכור לנתאמים
תקע שמחה ושלמים: מלך עונה ממיצר: זכור לפוקדה בצר
תקע צוררי על היצר: מלך קדוש וגדול: זכור לרונני אגדול
תקע שופר הגדול: מלך: תולה ארץ: זכור לתמימי ארץ —
תקע שוכני ארץ: מלך תהום רבה: נתאדרת בים ובהרבה:
ונתגדלת מרבבה: בצמחי רבבה: בגילה ברנה: בשמחה רבה: ייי
רשות לברכון: ברכי נפשי את ייי [illegible]
ברכי אצולה: מרוה הקדש: את שם אדיר ונהדר בקדש:

נערץ בסוד שרפי קודש: אין קדוש כיי' כי אין: ברכי בה
מנחלי בר נמשכת: את שם בוהרך: לפניו ללכת בורחת לפניו
ובשמו מתברכת: ברוכה את לייי: כפי: ברכי גלויה בלבב
ונעלמת ממראה: את שם גבוה: ושפל יראה גודל מעשיך
לספר כל פה ילאה: גדולים מעשי ייי: כפי: ברכי דלדה
נושאת הגוף בלי משען: את שם תולה ארץ על בלימה:
אהל בל יצען: דיעה הינך לבני אדם: למען דעת צדקות ייי:
ברכי המתאמצה: להחזיק בשוליו את שם המקריבך בהשג
להדום רגליו היותך ככל השרפים העומדים עליו הנגשים
ייי: ברכי והשלוחה: לחכם לבות בני האדם: את שם והשלחך
למחית בשר ודם: והמקדירם בהלקחך וישבו ליסודם ועלייך —

יראת ייי: כפ: ברכי זכה: בעד מהשבי זוף מאירה את שם זוהר
העולם: נאור ונורה זוקף שערי צדק ויקרא: זה השער לייי
ברכי חיה: בקרב מתים עזורה: את שם זוהר חי העולמים
נאזר בגבורה: חונן ומרחם מכבדי תורה: חן וכבוד יתן ייי: כפ:
ברכי טהורה: כעצם השמים וצבאם: את שם טוב לקוו אשר
לכבודו בראם: טרם יבינו הבינם וקראם: טעמו וראו כי טוב ייי
ברכי יודעת: חפץ תמים דעים את שם יודע חפציך ומשלים
לרגעים יורה חטאים ואולי השומעים: יזכרו וישובו אל ייי:
ברכי כבודה: בת מלך חשוקה: את שם כבוד מורך מצוה לא
נפלאת ולא רחוקה: כה תעשי חסד משפט וצדקה: כי באלה חפצתי
נאם ייי ברכי לבשת חיים: ומתקדשת מפגרי מתים את שם
לובש צדקה: וקדושים לפניו משרתים לומדי שנה ולא
נצמתים לעמוד לשרת בשם ייי: ברכי מתפארת בקרב תאוה
תתהלל: את שם מרומם על כל תהלה ותהלתו מי ימלל מהולל
שמו ולו כל הנשמה תהלל מדי עלותה כבת ייי: ברכי נצבת על
מלכה: לעשות מלאכתו את שם נשקף על ארץ ממכון
שבתו נכונים מלאכיו: לעשות כל דבר בעתו נושאי כלי ייי:
ברכי סובלת אברים: על אברת רוח חיה: את שם סובל עולם
בעמוד עצה ותושיה סוד צדיקים וסוד עולם היה סומך צדיקים
ייי ברכי עוטה תפארת והדר התאזר: את שם עושה אשר
חפץ ומקים אשר גזר צריצים יראוהו ואמר כל נעזר עזרי
מעם ייי ברכי פנימה: פנתה לאלהיה: מסילות את שם פועלך
לשמו נאוו תהלות פונה אל תפלתך ברוצך לחלות פני אדון ייי:
כפ

ברכי צורה בחרט אנוש נתונה את שם מכין
עולם ואין קץ לתבונה צדק יקראוהו ואמונה
צדיק אתה יי׳ ברכי נפשי הק׳

ברכי קרובת שדי אשר מחזהו תחזה את שם
קדוש ומקודש בפי כל חוזה קדושים יקדישוהו
וקרא זה אל זה קדוש קדוש קדוש יי׳ ב״נ

ברכי רודפת צדקה על עקבות אלהים את שם
רוכב שמים לעזרת כמהים רמים יעידוהו ויעידו
גבוהים רם על כל גוים יי׳ ב״נ

ברכי שוכני בתי חומר וסורה בשחקים את שם
הנקדש בשבע כתות של צדיקים שמורים מכל
טנף ומכל חטא מנוקים שסיתנו צדקות יי׳ ב״נ

ברכי תלויה בימין עליון ונצורה כאישון את
שם תמים דעות ברוך בלב ומכורך בלשון
תיקן נשמות עם האור הראשון תחלת דבר יי׳

ברכי יחיד השיבנו ומבור דלות העלנו את
שם האומר לחרש ולא יזרח באורך נחלנו
שומרנו מלטנו ואורך אל נסה עלינו אור פניך יי׳

ברכי נפשי את יי׳ [illegible] ב״נ

במרומי ערץ: מכון כסא שבתך: ובשכוני ארץ: עוז ממשלתך אלה יעריצון: גאון תפארתך: ואלה יקדישון: לשם ממשלתך אין קדוש כיי׳:
כי אין בלתך: א׳ן קדוש כ׳׳

במרומי ערץ כסא מהללו: ופנת שולין מלאים היכלו: מהם בימינו: ומהם משמאלו: שרפים עומדים ממעל לו: אין קדוש כו׳

בשכוני ארץ: ידועים עם אל: נצבים היום: כדרך השואל: מהללים ומודים: לצור פודה וגואל: והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל: אין

במרומי ערץ מלאכי רום יחד יוצאים באימה: ושבים בפחד מעריצין ברעד למלך המיוחד: שש כנפים לאחד:

בשכוני ארץ קהלות קהלות: קרבים היום בארבע תפלות: ומקדישים שם יי׳: בתשואות המולות: ואתה קדוש יושב תהלות: אין קדוש כו׳

במרומי ערץ שם שדי נגמר: כל לב יתר: וכל שער סמר: שואלים את מקומו: משמר מול משמר: וקרא זה אל זה ואמר: אין קדוש כו׳ וכתוב כו׳

בשכוני ארץ: נוחלי דת חקוקה: סגולת קדומי
לשמו דבקה: ויגבה יי' צבאות: ביד חזקה: והאל
הקדוש נקדש בצדקה; אין קה"ע בכ'
במרומי ערץ: מלאכי צבאות: ובשכוני ארץ: הוגי
דת נבואות: אלה מעריצים: בהמולות תשואות:
ואלה מקדישים: לאלפים ולמאות: קדוש
קדוש קדוש יי' צבאות: ואחר והחזן [illegible] ;
וקורין ק"ש והתפללין כסדרן ואחר [illegible] [illegible] את [illegible] מוסף

וכתוב כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים
ככתוב ואתם הדבקים ביי' אלהיכם
חיים כולכם היום: היום תאמצנו: היום תברכנו:
היום תגדלנו: היום תדרשנו: היום תהדרנו:
היום תועדנו ועד טוב: היום תזכרנו: היום
תחסננו: היום תטהרנו: היום תיחדנו: היום
תכתבנו בספר חיים טובים: היום תלבבנו: היום
תמלטנו: היום תנשאנו: היום תשגבנו: היום
תעטרנו: היום תפקדנו: היום תצדקנו: היום תקרבנו:
היום תרחמנו היום תשמע שועתנו: היום תקבל
תפלתנו: כהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין

ומוציאין עני ס"ת

אין כמוך באלהים יי"ג ואין כמעשיך: מי כמוך מלכותך
מלכות כל עולמים: וממשלתך בכל דור ודור: יי"ג
מלך יי"ג מלך יי"ג ימלוך לעולם ועד: יי"ג עוז לעמו יתן
יי"ג יברך את עמו בשלום: כי גדול אתה ועושה נפלאות
אתה אלהים לבדך: שמע ישראל יי"ג אלהינו יי"ג אחד:

ואחר כך אומר זה הפזמון

הכל יי"ג ומקדיש הדומו: גלה כבודו: ונפזר עמו:
וממרחקים ידרשו שלומו: והשתחוו לו איש
ממקומו: וממרחקים: גלות ציון: אשר בספרד: במערב
מפוזר: ובדרום מפורד: לפאת מקדש איתר ויחרד:
לבבו כגמול: אל היך אמו: והשתחוו: אובד בעילם:
ונדח בשנער: לדרוך ארצו פיהו יפער ומבין ישנו
זאבי יער ומתוך יצער מחזיק בתומו: והשתחוו: גדולים
במערב: וכוש ומצרים מגמת פניהם: לירושלים נגד
אביהם שבשמים: לעמוד לשרתו ולברך בשמו:
ואומר הכל הבו גודל לאלקינו ותנו כבוד לתורה: וכו"
ומנגנין

ומנגנים הפז׳ ומולין הכתב והעמוד

כי שם ה׳ אקרא הבו גודל לאלקינו ותלך הקהל גבו׳ מצן תים היה למתוקים וכו׳

פזמון לעקידה

עת ישערי רצון להפתח: יום אהיה כפי לאל שוטח
אנא זכור נא לי ביום הוכח: עוקד ונעקד
והמזבח: באחרית נוסה בסוף העשרה הבן אשר
נולד לך משרה: אם נפשך בו עד מאוד נקשרה:
קום העלהו לי לעולה נרה: על הר אשר כבוד לך
זורח: עוקד והנעקד והמזבח: אמר לשרה כי חמודך
יצחק: גדל ולא למד עבודת ישחק אלך ואורהו אשר
לו אל חק: אמרה לכה אדון אבל אל תרחק: ענה יהי לבך בא
בוטח: עוקד והנעקד והמזבח ישחר והשכים להלוך בבוקר:
ושני נעריו ממתי השקר: יום השלישי נגעו אל חקר:
וירא דמות כבוד והוד ויקר: עמד והתבונן להמשית: עוקד
ידעו נעריו כי קראם למר אור הראיתם ציץ בראש הר המר
ויאמרו לו נחזה רק מהמור: ענה שבו פה עם משוללים לחמ׳
ואני והנער להשתחוה: עוקד: הלכו שניהם לעשות
במלאכה: ויענה יצחק לאביו ככה אבי ראה אש ועצי:
המערכה: איה אדוני ישה אשר כהלכה האת ביום זה דרך:

שוכה שיקי ויענה אביון בי"י מחסה: כי הוא אשר יראה לעולה
השה דע כל אשר יחפוץ א-להים יעשה: נבנה בני הום לפניו
כסא: אז יאמיר זבח והזובח: שיקי: דפקו בשערי רחמים
לפתוח: הבן להזכח ואב לזבוח קורים לי"י ולרחמין לבטורח:
וקווי יי"י יחליפו כח: דרשו בנחלת י"י להסתפח: שיקי והנשקף.
הבין עצי עולה באון וחיל: ויעמוד יצחק לעוקדו איל: ויהי
מאור יומם בעינם ליל: והמון דמעיו נוזלים בחיל: עין במר
בוכה ולב שמח: שיקי: ישיחו לאימי כי ששונה פנה הבן אשר
ילדה להתשעים שנה: היה לאש ולמאכלת מנה: אנה אבקש
לה מנחם אנה: יצר לי לאם תבכה ותתיפח: שיקי והשקי וקבוצת
ממאכלת יהמה מדברי נא חדדה אבי בעת מאסרי: חזק ועורר
יקד יקוד בבשרי: קח עמך הנשאר מאיפרי: ואמור לשרה
זה ליצחק ריח: שיקי ויהמו כל מלאכי מרכבה: אופן ושרף
שוללים בנדבה: מתחננים לי"י בעד ישר צבא אנא תנה פדיום
וכופר הבה: י"י נא יהי עולם בלי ירח: שיקי: אמר לאברהם אזון
שמים: י"י תשלחה ידך ישליש אורים שובו לשלום מלאכי
מחנים יום זה זכות לבני ירושלם בו חטא בני יעקב אני
סולח: שיקי: לבריתך שוכן זבול ושבועה כעבר ויהיה כקשת
זוכרה לעדה סוערה ונעה ושמע תקיעה תוקעה ותרועה
ואמור לציון בא זמן הישועה: ינון ואליהו אני שולח: שיקי

פזמון לתקיעת שופר

המלך יי"י

המלך ײ̈ רום ותחת קונה ״ הגדילו אמוני בנועם שיר
ומענה ״ בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני : בחצ״
המלך ײ̈ פותח ספרים ״ צדיקים גמורים ״ ובינונים וזרים:
ועם ישרים וברים ״ עם זו ימנה : בחהכריע המלך ײ̈ יושב
במרום ״ הביטה וראה ״ עם נשאר ערום ״ ובזוי תחת יד
מענה : בחהכריע המלך ײ̈ ישועתי הקשיבה ״ ובדורות קדם
בתך הישיבה ״ והיכל ײ̈ מהרה יבנה : בחהכריע המלך ײ̈
רצה עם לא אלמן ״ והקם להם דברך הנאמן ״ והיה טרם
יקראו ״ ואני אענה ״ בחהכריע המלך ײ̈ כתבנו לחיים: עם
בת הצדיקים ״ הכתובים לחיים ״ זה יכתוב ידו לײ̈ ובשם
ישראל יכנה : המלך ײ̈ הסכת שועת עמך ״ דופקים היום
בדלים דלתיך ישפע ימים ינקו ושפוני טמוני : בחהכריע וקול :
המלך ײ̈ יושב שמים ״ רחם על יהודה ואפרים ״ בהחיית
המתים ״ אז ישיר משה ובני : בחהכריע וקול שופר המלך ײ̈
חמוץ בגדים ״ רמוס בחמך צרים בוגדים חשף ײ̈ ארת
קדשו לעיני : בחהכריע המלך ײ̈ ישוב ירחמנו ״ ופדה את עמך
מידי אויבנו אם יבוא עשו אל המנה : בחהכריע המלך ײ̈ חיש
נא מלהרול והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול לקבץ עמך

מכל עיר ומגדול ״ ועוד תעבורנה הצון על ידי מונה ׃ המלך

יי״ דרשנוך ביום צרה במרירות לבנו כאשה מצירה ידך

מהושיע הן לא קצרה ״ מהר לגאלנו וכקרבנו תחנה ״ המלך

יי״ הוד והדר פעלו ״ סלח לחטאת עמך ורוע מעללו והקל

מעליו את כובד עולו ״ אישר הכביד אויב ושונא ׃ המלך

יי״ רוכב בערבות ״ זכור לנו היום ברית שבעה אבות

והקם להם דברי נבואות ״ ושאבתם מים בששון ממעייני

בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי״

ו[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לתקוע שופר וקולו אשר להם [illegible] [illegible] [illegible] את הלבבות ׃

פזמון לתקיעת שופר

יי״ בקול שופר ״ ישמיע ישועה לקבץ שה פזורה ״ בבא

חזיון תשועה ״ עלה אלהים בתרועה ״ יי״ בקול שופר ׃

יי״ בקול שופר ״ קול משמים ״ על הר הקודש ועל ירוש״

ואז כנת ימנך תהי׳ במראש נטועה ״ עלה אלהי׳ בתרועה ׃

יי״ בקול שופר ״ יגלה קץ וזמן ״ עת יתקע והלך בסערות

תימן ומלכות יון הרשעה אזי תהיה פרועה ׃ עלה אלהי׳ בתרועה

יי״ בקול שופר בהר קודש תתקע ״ נוה ציון תרקע ״

והר שעיר תבקע והנתק והמושך היהד ההקועה עלה אלהי׳

עלה אלקי׳

יי׳׳ בקול שופר ״ יחיד רוכב שבעה ״ להמוניו ישמיע בשורה
טובה ידועה ״ ויחדש מלוכה ״ לאום בו נושעה ״ דביר קודשו
יבנה ויגלה קץ ישועה ׃ סלה ׃ יי׳׳ בקול שופר יקרא דרור
בארץ ״ לקבץ את עמו ״ כה אמר יי׳׳ אלהים לאדום ישמועה
יי׳׳ בקול שופר בתוקעו כל שומעיו ירעדו ״ אם יתקע שופר
בעיר והעם לא יחרדו ״ לשלם נקם לצריו ״ ויחפרו ויאבדו כי
יום נקם באה ושנת גאולי באה ׃ סלה ׃ יי׳׳ בקול שופר יתקע
מן השמים ״ ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו לייי בהר הקדש ובירושלים ״ כי עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה ׃ סלה ׃ יי׳׳ בקול שופר יתקע להציל את עמו ׃
מכל צרה וצוקה ״ ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה אני
מדבר בצדקה ״ רב להושיע ׃ סלה ׃ יי׳׳ בקול שופר ״ יפיל
משמי אל ״ מלכות אדום הרשעה ׃ וישרו סמאל כי לייי מגיננו
ולקדוש ישראל ״ באור פניך יהלכון ״ אשרי העם יודעי תרועה
סלה אלהים בתרועה יי׳׳ בקול שופר ׃ סלה אלהים בתרועה ה׳ בקול שופר ׃

בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי׳׳ ׃ תקעו בחדש
שופר בכסא ליום חגנו ׃ כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב ׃ כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה ׃

שושו

מזמור לתודה הריעו לה׳ כל הארץ: שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה: הריעו ליי׳ כל הארץ פצחו ורננו
וזמרו: ויי׳ עליהם יראה ויצא כברק חצו וה׳ אלהים בשופר
יתקע והלך בסערות תימן: ויהי קול השופר הולך וחזק
מאוד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו ליי׳ בהר הקדש ובירושלים: כל
יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע
שופר תשמעו: זכור ברית אברהם ועקדת יצחק
ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמ׳
זכור ברית אברהם וי׳ והשב שבות אהלי יעקב והושיע
למען שמך:

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה: וביום ב׳ אחר שהחיינו אח״כ [illegible]

אשרי העם יודעי תרועה יי׳ באור פניך יהלכון:
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו:

כי תפארת עוזמו אתה וברצנך תרום קרננו: כי לה׳ מגיננו ולקדוש ישראל מלכנו: ואומר אשרי ובל״צ וקדיש: קבצנו מכנפות הארץ וראו כל עמי הארץ: ויאמרו בגוים יי׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: וידעו כי מלך יי׳ צבאות בהר ציון ובירושלים לנסחים: ומתפללין עומדה בלחש ותוקע ג״פ תשר״ת במלכיות וג״פ בזכרונות וג״פ תר״ת בשופרות והחזן חוזר ש״ע תופס בקול רם ותוקע תשר״ת תש״ת תר״ת פעם א׳ במלכיות וכן בזכרונות וכן בשופרות:

יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים אל מלך חפץ בחיים: וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים גואל עוזר ומושיע ומגן באי׳ מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים מתיר אסורים משען לאביונים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך אדון הגבורות ומי דומה לך

מלך

מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה:

מי כמוך אב הרחמים זכור יצוריך לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים בא״י מחיה המתים:

כתר יתנו לך יי׳ אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד כולם קדושה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש ק״ק יי׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו: כבודו והודו וגודלו מלא עולם ומשרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו: לעומתם משבחים ואומרים בכ״י ממקומו ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בחיינו במהרה בימינו תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עירך לעדי עד ולנצח נצחים ועינינו תראינה במלכות עוזך כדבר אמור בשירי קדשך על ידי דוד משיח צדקך ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

לדור ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש: ונשבחך יי׳ אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש

ובכן תן פחדך יי׳ אלהינו על כל יצורך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך ולקיים

חפצך בלבב שלם שידענו ייי אלהינו ואלהי אבותינו שהממשלה
לך היא עוז בידך גבורה בימינך ושמך נורא נקדש ונכבד על כל מה
שבראת:

ובכן תן חן וכבוד ייי לעמך תהילה ליריאיך תקוה טובה לדורשך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך ששון לעירך
צמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברינה
יגילו ועולתה תקפוץ פיה והרשעה כולה בעשן תכלה
כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ: ומלכות הרשעה והעליזה
מהרה תעקר ותשבר ותמלוך עלינו אתה ייי לבדך על כל מ
מעשך על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן
כבודך ככתוב בדברי קדשך ימלוך ייי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך: ונאמר ויגבה ייי
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה בא"י
המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו ל
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת: ותתן לנו ייי
אלהינו באהבה את יום המנוח ואת יום הזכרון הזה יום תרועה בשב

בשבת ובימין וביום באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים:
אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעשות חובותינו ל
לפניך בבית בחירתך בנוה הדרך בבית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו ומפני היד שנשתלחה במקדשך שכן
יהי רצון מלפניך אב הרחמן מלך יעקב שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו בימינו אבינו מלכינו אלהינו ואלהי אבותינו גלה כבוד
מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי הארץ
והביאנו יי׳ אלהינו לציון עירך ברינה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן את מוספי יום
השבת ויום) הזכרון הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך כאמור: בשבת מוסיף:
ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם
ועשיתם עולה לה׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימים: ומנחתם סולת בלולה בשמן שלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל: ועשרון לכבש ויין
כנסכו ושני שעירים לכפר ושני תמידין כהלכתן: מלבד

מלבד עולת החדש ומנחתה ועולת התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח ניחוח אשה לה׳ : ותרצה לפניך את תפלת
עמוסיך כתמידי יום וקרבנות מוספין ׃ עלינו לשבח
לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו
כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם
חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: שהם משתחוים להבל וריק
ומתפללים לאל לא יועיל ולא יושיע: אבל אנחנו מ
משתחוים ומתפללים למלך מלכי המלכים הקב״ה שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב כסא הדרו בשמים ממעל
ושכינת עוזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר
אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד: *חזרת החזן מוסף*

אוחילה לאל אחלה פניו ׃ אשאלה ממנו מענה לשון
אשר בקהל עם אשרה עוזו אביעה
רננות בעד מפעליו ׃ לאדם מערכי לב ומיי׳ מענה
לשון ׃ ונאמר ה׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ונאמר
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי

ונאמר באי' למדני חוקיך:

על כן נקוה לך יי' אלהינו לראות מהרה בתפארת
עוזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות
יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו
וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע
כל לשון לפניך יי' אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד
שמך יקר יתנו ויקבלו כולם עול מלכותך ותמלוך
עליהם לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי' ימלוך לעולם
ועד: וכתוב לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
בישראל יי' אלהיו עמו ותרועת מלך בו: וכתוב ויהי
בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל
ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי' המלוכה ומושל
בגוים: וכתוב יי' מלך גאות לבש לבש יי' עוז
התאזר אף תכון תבל בל תמוט: וכתוב שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי' צבאות הוא מלך הכבוד
סלה: ושל

ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כה אמר ײ מלך ישראל וגואלו ײ צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: וכתוב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה׳ המלוכה: ונאמר והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ײ אחד ושמו אחד: ובתורתך ײ אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל ײ אלהינו ײ אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמרו כל אשר רוח ונשמה באפו ײ אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח את נפשנו בישועתך וטהר את לבנו לעבדך ב באמת ובלבב שלם ודברך אמת וקים לנצח ומבלעדיך אין לנו מלך אלא אתה בא״י מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון: ותוקע כמש הנשרת

תשרת תשרת ובחוזר תשרת תשת תרת:

היום הרת עולם והיום יעמיד במשפט כל יצורי עולם
אם כבנים אם כעבדים אם כבנים רחמנו כרחם
אב על בנים ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד
שתחוננו ותוציא לאור משפטנו והקבל ברחמים וברצון
סדר מלכיותינו ותושיענו מלכנו:
אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם לפניך
נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שבראשית
כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך
אתה זוכר את כל המפעל וגם כל היצור לא נכחד ממך
הכל גלוי וצפוי לפניך יי׳ אלהינו צופה ומביט עד סוף כל
הדורות כי תביא חוק וזכרון להפקד בו כל רוח ונפש ולהזכר
מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית מראשית כזאת
הודעת ומלפנים אותה גלית זה היום תחלת מעשיך זכרון
ליום ראשון כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום
איזו לרעב ואיזו לשובע ובריות בו יפקדו
להזכירם מי לחיים ומי למות מי לא נפקד ביום הזה
וזכר כל היצור לפניך בא מעשה איש ופקודתו
ומעשה

ועלילות מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבולות
ויצורים מעללי איש אשרי אנוש לא ישכחך ובן
אדם יתאמץ בך כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולא
יכלמו לנצח כל החוסים בך כי זכר כל המעשים לפניך
בא ואתה דורש מעשה כולם. וגם את נח באהבה זכרתו
ותפקדהו בפקודת ישועה ורחמים והביאך את מי המבול
לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם על כן זכרונו בא לפניך
להפרות זרעו כאפרות תבל וצאצאיו כחול הים ככתוב
בתורתך ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתיבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישוכו המים: וכתוב וישמע אלהים את נאקתם ויזכור
את אברהם
אלהים את בריתו את יצחק ואת יעקב: וכתוב וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים
אותם ואזכור את בריתי: וכתוב וזכרתי את בריתי יעקב
ואף את בריתי יצחג ואף את בריתי אברהם אזכור
והארץ אזכור: ובדברי קדשך קהוב לאמר זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יי׳ טרף נתן ליראיו יזכור
לעולם בריתו: וכתוב זכר לעולם בריתו דבר צוה

לאף דור: וכתוב ויזכור להם בריתו וינחם כרוב חסדיו:
ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר הלוך וקראת באזני ירושלם
לאמר כה אמר יי׳ זכרתי לך חסד נעוריך אהבת
כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: וכתוב
וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך
ברית עולם: וכתוב הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים
כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאום יי׳
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא יגיע יראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל
יעלה לפניך לטובה ולרחמים (ביום השבת וכו׳) הזכרון הזה
זכרנו יי׳ אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו
לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור
לנו יי׳ אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר
נשבעת

נשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ותראה לפניך את
העקידה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש את
רחמו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמך את
כעסך וטובך הגדול ישיב את חרון אפך מעמך מעירך
מארצך ומנחלתך וקיים לנו יי׳ אלהינו א הדבר שהבטחת
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך לאמר: וזכרתי
להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ה׳: כי זוכר כל ה
הנשכחות אתהו מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך
ועקדת יצחק היום לזרעו תזכור בא״י זוכר הברית ל
לעמו ישרא׳ היום ברחמים בעבור שמו הגדול:

ותוקע כלהש: תשר״ת תש״ת ופותח תשר״ת תש״ת תר״ת

היום הרת עולם והיום יעמיד במשפט כל יצורי
עולם אם כבנים אם כעבדים אם כבנים רחמנו
כרחם אב על בנים ואם כעבדים עינינו לך תלויות
עד שתחוננו ותוציא לאור משפטינו ותקבל ברחמים
וברצון סדר זכרונותינו ותושיעינו מלכנו: ־ ה ־
אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר

עמם מן השמים השמעתם קולך ונגלת עליהם בערפלי
טוהר וגם העולם כולו חל מלפניך ובִיוֹת בראשית
חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך
תורה ומצות והשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך
מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול
שופר עליהם הופעת ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי
בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר
וקול שופר חזק מאוד משה ידבר והאלהים יעננו בקול
וכתוב וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת
קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו
מרחוק: ובדברי קודשך כתוב לאמר עלה אלהים
בתרועה ייי בקול שופר: וכתוב בחצוצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך ייי וכתוב תקעו בחדש שופר
בכסא ליום חגנו: כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב: וכתוב הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עוזו: הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו: הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במינים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי

קדושך: כל

תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי עבדך
הנביאים נאמר כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשוא נס
הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו: וכתוב והיה ביום
ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לייי בהר הקדש בירושלם
וכתוב וייי עליהם יראה ויצא כברק חצו וייי אלהים
בשופר יתקע והלך בסערות תימן: ייי צבאות יגן עליהם
ייי צבאות יגן עליכם ייי צבאות יגן עלינו כן תגן על
עמך ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא
נס לקבץ גליותנו וקרב פזורינו מן הגוים
ונפוצותנו כנס מירכתי הארץ וקיים לנו ייי אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור: וביום שמחתכם ובמועדכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ייי אלהיכם כי שומע
קול שופר אתה ומאזין תרועה ואין דומה לך בא״י שומע
קול תרועת עמו ישראל היום ברחמים בעבור שמו הגדול:

ויתקע בלחש תר״ת תר״ת תר״ת ויאמר תש״ת תש״ת תר״ת

היום הרת עולם והיום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם כבנים אם כעבדים ׳ אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים ׳ ועם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא לאור משפטנו ותקבל ברחמים וברצון סדר שופרותינו והושיענו מלכנו ; בתחלת המוסף במקום היום הרת עולם ׳ יאמר זה ארשת שפתינו ואם חל בשבת אין אומרים אותו ואומר שיש הרת...

ארשת שפתינו יערב לפניך קול תרועתנו מאזין ומביט ומקשיב לקול שועתינו ותקבל ברחמים וברצון סדר שופרותינו והושיענו מלכנו ; ויאמר רבה ויעלה עד סופו כדרכו בתפלת שחרית ובחתימה יאמר ובכן כי כי יאבו ישיך וגו׳ ואשקך ישראל עד כעוך עם עושה כה׳ שנה עולך. ואומר תהב נאוקך ויכתוב אוכך לך ואתה על כשוריכו הקהך אשך ישראל עד כעוך ; יהי שם ה׳ מבורך וגו׳ ואומר קדיש תתקבל עד ואמרו אמן ויתקע תש״ת תש״ת תר״ת שהם י׳ קולות כה להשלים למאה קולות ואומר אשרי ובשכרו וגו׳ אין כאלהינו וגו׳ ואח״ר לעמור עד חצות הלשון תכשיו וגו׳ עלינו לשבח וגו׳ וקדיש דרבנן עם כבו וגומר התורה נהלה ואין טולה ... יכו שלמה ושוקהש

ושקה שין ובזה שמתקבם זכו ויחזור שלא למקום משוחד וכולי לא
ושהיה מלו כשים שאין כל אחר וא' שיענו שיכר למשו יצחק בכל שכן
ולעבו יוצא עד שמעו שהבו זה לאוק אם לחיים ולכן יחזור כל א' וא'
מחטאיו בתשובה שלמה ויתקרב למקום מלוך בה לעולם כן כן יהי
עשים יוזר ברבו וכומו כלימ דכלו וכו'

תחנון לנשכמת ליום ב״ של ר״ה

יי״ יום לך אערוך תחינה ״ שעה קולי ושועתי יי״
יי״ ידך הראה וגלה ״ גבורתך וחנני יי״
יי״ יהמה לבי בקרבי ״ ואתעתף בצרתי יי״
יי״ יעלה זכרי לטובה ״ וזכרני ופקדני יי״
יי״ ישעך תמיד איחל ״ יהי חסדך לנחמני יי״
יי״ יוצרי אתה וצורי ״ ומי זה בלתך עזרי יי״
יי״ יהמו לי רחמיך ״ וא׳ תפן להטאתי יי״
יי״ יחדוך רעיוני ״ ונפשי אמרה חלקי יי״
יי״ יעטוף לבי בחילי ״ ואשפוך נגדך נפשי יי״
יי״ יה שמך בגלל שמך ״ שמע היום תפילתי יי״
יי״ העלה מרפא לצירי ״ ועיניך פקח וראה יי״

ייג הן בידך מחשבותי ״ וסוד לבי לך נגלה ייג
ייג העמד רגלי במישור ״ במקהלים אודה שמך ייג
ייג הנני אוחיל לישעך ״ עדי תביט וגם תפנה ייג
ייג הט לשועתי אזנך ״ חמול עלי והקשיבה ייג
ייג ואלי לך אקוה ״ ולבי ישעך יתאו ייג
ייג וערוב עבדך לטובה ״ ואל תפן לחטאתיו ייג
ייג ועד מתי אסיריך ״ יהי נאסר בבוא חטאו ייג
ייג ועדו לבי שעפיו ״ ליחד לך ביצרותיו ייג
ייג ואני בך אעלוזה ״ פדה דל ממגורותיו ייג
ייג ואדון עולם אקו לך ״ למען טוב לקול קוו ייג
ייג האדך אפך לעבדך ״ אשר אל חסדך פונה ייג
ייג הנני מפיל תחינה ״ וטרם אקרא תענה ייג
ייג החלימני בחסדך ומרפא צו ללב דוה ייג
ייג החליתי מיגוני ״ ונפשי יום וליל תהמה ייג
ייג העלני מתהומות ״ וישבית עבדך שובה ייג

ואומר שופט כל הארץ והוא כתוב לעיל כ״א ונשמת כל חי ושאר יתג׳

וקורא הש״ץ (ואומר) את האופן

רשות לקדיש ליום ב׳ של ר״ה

יה שמך ארוממך וצדקתך לאאנסה״ האזנתי והאמנתי
לא אשאל״ ולא אנסה״ ואיך יומר״ יציר חומר״
אל יוצרו מה תעשה״ דרשתיהו״ פגשתיהו״ למגדל עוז
וצור מחסה״ הבהיר״ ואור מזהיר״ באין מסך ואין מכסה
ישתבח״ ויתפאר״ ויתרומם״ ויתנשא״:
הדר כבודך״ ועוז ידך״ מספרים השמים״ בעת עלותם;
ועת פנותם״ ועת שחותם אפים״ ומלאכים״ נהלכים״
בתוך אבני אש ומים״ יעידון ויודון בורא ניב שפתים
כי תסבול״ ולא תיכול״ בלי זרוע וידים״ התחתיות ועליות
והחיות״ והכסא״ ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא; ומי ימלל
כבוד מחולל״ שחקים באמונתו״ חי עולם״ אשר נעלם
בגובהי רום מעונתו״ וברצונו בבן ביתו״ באהלו שכן
שכינתו״ ושם מראות״ לנבואות״ להביט אל תמונתו״
באין תבנית ואין תכנית״ ואין קץ לתבונתו״ רק מראיו
בעין נביאיו״ מלך רם ומתנשא״ ישתבח ויתפאר ויתנשא
דבר גבורות״ בלי ספורות״ ומי יספר תהילותיו״ אשרי
איש״ אשר יחיש״ להזכיר עוז גבורותיו״ ויסמך״ בא
הומך עולם על גבולותיו״ ויעריצו״ שוב ורצוא״
ויהי

ויצדיק דין פעולותיו ״ ויודה על אשר פעל ״ כי למען
עלילותיו ״ וכי יש יום ״ לאל איום ודין על כל המעשה
ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ״ והשתונן ״ והכונן ״ והתבונן
בסודך ״ והבטת ״ מה אתה ״ ומאין יסודיך ״ ומי הכינך
ומי הבינך ״ וכח מי ינידך ״ והבט אל והעירה כבודך ״
חקור פעוליך ״ רק אליו ״ אל תשלח ידך ״ כי תדרוש ״
בסוף ובראש ״ במופלא ״ ובמכוסה ״ ישתבח ויתפאר ״
המושל על כל ״ וכל יכול ״ על ארץ ושמים ״ ברא ״
עולם ״ שמים והילם ״ בשביל אשכלות ישדיב ״ ״
לזכותם ״ ולהחיותם ״ הרבה להם ״ מאירת עינים ״ ורוב
חיבה ״ רצוף אהבה ״ מכנות ירושלים ״ לבן סגולים ״
לאל אלים ״ שמו קדשו במקהלים ״ תנו בשרכם ״ טבח
לעיניכם ״ עבור לכל ראש מתנשא ״ ישתבח ״ ויתרומם ״
והנשא קדוש יקוה כבוד תושר ה׳ ובל הבת תחה בנו כוס כחשן
אתה חי לבדך נקראת ויהי יום זה סוף וקץ לכל
צרותינו ״ תחילה וראש לישועתנו לרוחתנו
ולישועתינו ולפדות נפשנו ובו תזכרנו ייי אלהינו בזכרון
טוב מלפניך ותפקדנו בפקודת ישועה ורחמים ״
וכו׳

וברכתך וישועתך מהרה תבוא עלינו ויראו שונאינו
ושוטננו ואויבנו וצרינו וקמינו ויבושו
כי אתה ייי עזרתנו
ונחמתנו

וַיהוָה פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן
לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּקְרָא א
אַבְרָהָם אֶת שֶׁם בְּנוֹ הַנּוֹלַד לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה לּוֹ
שָׂרָה יִצְחָק וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן ש
שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וְאַבְרָהָם
בֶּן מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת יִצְחָק וַתֹּאמֶר שָׂרָה
צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק לִי ו
וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה
כִּי יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ
אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת יִצְחָק ו
וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת בֶּן הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר
יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ

האמה

האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה ה
הזאת עם בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני א
אברהם על אודת בנו ויאמר אלהים אל אברהם
אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא
לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים
מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם
ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי
אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד
ותשא את קלה ותבך וישמע אלהים את
קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן
השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תראי כי
שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם
קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי
לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה

ותרא

ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק
את הנער ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב ב
במדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן ו
ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים ויהי בעת ההוא
ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ועתה
השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני
ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי
ועם הארץ אשר גרתה בה ויאמר אברהם אנכי
אשבע והוכח אברהם את אבימלך על אודות
באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה
וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי
בלתי היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן ל
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ויצב אברהם
את שבע כבשת הצאן לבדהן ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר

הִצַּבְתָּ לְבַדְּנָה וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שֶׁבַע כְּבָשׂוֹת תִּיקַּח
מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת הַבְּאֵר
הַזֹּאת עַל כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי
שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע
וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא
שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים

ואומר החזן קדיש לעילא והמפטיר קורא בספר שני לפרשה זו

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן
אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים וּשְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִלְּבַד עֹלַת

החדש

החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכהם
כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה ואומר החזן קדי'
לעילה וגוללין ס"ת וקודם שיתחיל ההפטרה אומר המפטר ברכה זו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת בא"י הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל
עמו ובנביאי האמת והצדק

הפטרה ליום ראשון של ר"ה

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן
תחו בן צוף אפרתי ולו שתי נשים שם אחת
חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים ועלה האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה ויהי
היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה
ובנותיה מנות ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את

חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ
גַּם כַּעַס בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ כִּי סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ
וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה
כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה
אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא תֹאכְלִי וְלָמֶה
יֵרַע לְבָבֵךְ הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים
וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלֹה וְאַחֲרֵי שָׁתֹה
וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא עַל מְזוּזַת הֵיכַל
יְהוָה וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל עַל יְהוָה וּבָכֹה
תִבְכֶּה וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם רָאֹה
תִרְאֶה בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת
אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו
לַיהוָה כָּל יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ
וְהָיָה כִּי הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעֵלִי שֹׁמֵר
אֶת פִּיהָ וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ
נָעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי עַד מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי

אֶת

את יינך מעליך ותען חנה ותאמר לא אדני א
אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי
ואשפך את נפשי לפני יהוה אל תתן את אמתך
לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד
הנה ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי
ישראל יתן את שאלתך אשר שאלת מעמו
ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד וישכימו
בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבואו אל
ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה ויהי לתקפות הימים ותהר חנה
ותלד בן ותקרא שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו
ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את
זבח הימים ואת נדרו וחנה לא עלתה כי אמרה
לאישה עד יגמל הנער והביאתיו ונראה את
פני יהוה וישב שם עד עולם ויאמר לה
אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד
גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה

ותינק

וַתֵּינִק אֶת בְּנָהּ עַד גָּמְלָהּ אֹתוֹ ׃ וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר
גְּמָלַתּוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל יַיִן
וַתְּבִאֵהוּ בֵית יְהוָה שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר ׃ וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת
הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת הַנַּעַר אֶל עֵלִי ׃ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי
חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצֶּבֶת עִמְּכָה בָּזֶה
לְהִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה ׃ אֶל הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי ו
וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מֵעִמּוֹ ׃
וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאִלְתִּיהוּ לַיהוָה כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר
הָיָה הוּא שָׁאוּל לַיהוָה ׃ וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָה ׃ וַתִּתְפַּלֵּל
חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה רָמָה קַרְנִי בַּיהוָה
רָחַב פִּי עַל אוֹיְבַי כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ אֵין
קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ ׃
אַל תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם
כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת ׃ קֶשֶׁת גִּבֹּרִים
חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל ׃ שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם
נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה
וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה ׃ יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד

שאול

שאול ויעל יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
מרומם מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל רגלי חסדיו
ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר
איש יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם
יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם
קרן משיחו

גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקיים כי כל דבריו
אמת וצדק

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך
ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב
ריקם כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יי
האל הנאמן בכל דבריו

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ
תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ
שַׂמְּחֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ
ובמלכות בית דוד משיחך בִּמְהֵרָה
יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא
יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתִּי לוֹ שֶׁלֹּא תִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד
עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל
יום השבת הזה וְעַל יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה וְעַל יוֹם
טוֹב מקרא קֹדֶשׁ הזה שנתת לנו יי אֱלֹהֵינוּ
לִקְדוּשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת :
עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתָךְ יִתְבָּרֵךְ שִׁמְךָ בְּפֶה כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד וּדְבָרְךָ מַלְכֵּנוּ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ השבת ויִשְׂרָאֵל וְיוֹם
הַזִּכָּרוֹן :

ערבית

סדר תפלה ליל כפור

ערבית ליל כפור בקיץ לבית הכנסת בחימה בירחה ובכניסת קומה ובחלינה המגדל ובמלבוסים נקיים וטוב להלביש לבנים ויש שלובשין הכריכין [illegible] ומנהג טוב הוא כי על ידי זה לבו החדש נכנע ונשבר ומתעתפין בטלית ויקין תנוהזים לברך עליו ח עפי להיבה עייך שהוא ביום יומתחיל ויאמר

לך אלי תשוקתי " בך חשקי ואהבתי " לך לבי
וכליותי " לך רוחי ונשמתי " לך ידי לך רגלי " וממך
תכונתי " לך עצמי לך דמי ' ועורי עם גויתי " לך עיני
ורעיוני ' וצורתי ותבניתי " לך רוחי בך כחי ' ומבטחי
ותקותי ' לך לבי ודם חלבי כשה אקריב ועולתי
לך יחיד בלי שני ' לך תודה יחידתי ' לך מלכות
לך גאות לך תאות תהלתי . לך עזרה בעת צרה
היה עזרי בצרתי " לך אוחיל בעת אחיל ואת צרי
ומכתי " לך אדמה ולא הדמה " עדי תאיר
אפילתי " לך נצח בחה הבטח " ואתה הוא אותי

לך אזעק בן הדבק" עדי שבי לאדמתי
לך אני בעודי חי" ואף כי אחרי מותי
לך אודה ואתודה" עלה חטאי ורשעתי
לך ישעי סלח רשעי" ואת פשעי ואשמתי
לך אכף ואפרוש כף" שמע נא את תחנתי
לך אבכה בלב נרכה" ברוב שיחי ותוגתי
לך כסף לך חמדה" חמול על כל תלאותי
וגדול מנשוא חטאי" וגדלה יד משובתי
ולכן גדלו צירי" וקצרתי זריעתי:
ואוי עלי ואהלי אם" תדנני כרשעתי
ויצרי צוררי תמיד" כמו שטן לעומתי
יעצני רע ופתני" במועצות לרעתי
ועליו לא עלי בלתי" חמסי ותלונתי
ועת יעלו על לבי" עונתי במטתי
מאד אפחד וגם ארעד" מאד יגדל מהומתי
וארגז עת אהי זכר" לפניך משוגתי
ואעמוד נגדך ערום" ומה תהיה תשובתי
בים יענה כחשי" ואוכל מפרי דתי

ויבאו ימי שלם." ותקרב עת פקודתי
וישמע עתשמעתיהו" מאד זעתי ויראתי
ומי יעמוד לפניך" ומי יהיה תמור—תי
ואן חש

Dalla Lirè